U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobkyně: **L. K.**, zastoupena Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímalovou, advokátkou se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2009, č. j. 4 Az 24/2008 – 56,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Advokátce Mgr. Dagmar Rezkové Dřímalové **se** odměna **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2009, č. j. 4 Az 24/2008 – 56, kterým bylo zastaveno řízení o její žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 9. 2008, č. j. OAM-1-756/VL-10-PA03-2007, jímž bylo rozhodnuto o neudělení azylu stěžovatelce podle ust. §§ 12 až 14b zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska, zda byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v tomto případě může být soudem meritorně projednána.

Ze soudního spisu vyplynulo, že během řízení o žalobě se stěžovatelce nedařilo doručovat rozhodnutí na adresu hlášeného místa pobytu (Ž. 648/36, P. 10 – V.), přičemž její pobyt se městskému soudu nepodařilo zjistit ani z evidence Ministerstva vnitra ani dotazem u příslušných orgánů Policie České republiky. Proto jí v souladu s ust. § 29 odst. 3 o. s. ř. a § 64 s. ř. s. městský soud usnesením ze dne 6. 4. 2009, č. j. 4 Az 24/2008 – 49, ustanovil opatrovníka. Tomuto opatrovníkovi pak bylo dne 19. 6. 2009 v souladu s ust. § 42 odst. 2 věta první s. ř. s. doručeno napadené usnesení o zastavení řízení.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle

týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den.

Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, byl pátek 19. 6. 2009, je posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti pátek 3. 7. 2009. Kasační stížnost však byla podána k poštovní přepravě až dne 20. 8. 2009.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, protože byla podána opožděně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelce byla pro řízení o kasační stížnosti soudem ustanovena zástupcem advokátka a podle § 35 odst. 8 s. ř. s. platí v takovém případě odměnu advokátky včetně hotových výdajů stát. V dané věci však Nejvyšší správní soud zástupkyni stěžovatelky odměnu za zastupování nepřiznal, neboť z obsahu soudního spisu nevyplývá, že by učinila nějaký úkon, za který náleží odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. května 2010

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu